

רע"פ 7841/15 - מוריה אילוז נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7841/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקשת:

מוריה אילוז

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 28.10.2015, בעפ"ת 46499-06-15, שניתן על-ידי כב' השופט הבכיר צ' סגל

בשם המבקשת:

עו"ד דודו עמר; עו"ד חן הולנדר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר צ' סגל), בעפ"ת 46499-06-15, מיום 28.10.2015, בגדרו התקבל בחלקו ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט א' חן) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בפל"א 3919-10-14, מיום 14.5.2015.

רקע והליכים קודמים

2. המבקשת הורשעה, על יסוד הודאתה, בעובדות כתב אישום שהוגש נגדה, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970; ומסירת שם או מען כוזבים, לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה.

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 20.10.2014, נהגה המבקשת ברכב פרטי מסוג "סובארו", ברחוב דגן בירושלים. אותה עת, נהגה המבקשת כאשר היא פסולה מנהיגה, וכאשר אין ברשותה תעודת ביטוח תקפה. עוד נטען, כי המבקשת הזדהתה בפני השוטרים שעצרו אותה לבדיקה בשם אחר, וזאת על מנת להטעותם.

3. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשיה של המבקשת, עמד בית המשפט לתעבורה על הערכים המוגנים שבעבירות שביצעה, בציינו כי בבסיסם עומד הרצון להבטיח את שלום הציבור, ולמנוע סיכון למשתמשים בדרך. אשר לעבירת הנהיגה בפסילה, נקבע כי ראוי להשית בגינה עונש מאסר בפועל, "ועונש זה הינו הדרך היחידה למנוע את הישנות העבירה". בהתייחס לעבירה שעניינה מסירת שם או מען כוזבים, קבע בית המשפט לתעבורה כי מתחם הענישה הראוי עבורה נע בין של"צ ועד לעונש מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך של עבודות שירות. לצורך קביעת עונשה של המבקשת בתוך המתחם, זקף בית המשפט לתעבורה לזכותה של המבקשת את העובדה שהיא מנהלת, על דרך הכלל, אורח חיים נורמטיבי; את הודאתה של המבקשת, בישיבת ההקראה הראשונה, במיוחד לה בכתב האישום; ואת השתלבותה החיובית של המבקשת בהליך טיפולי. על רקע זה, בא בית המשפט לתעבורה לכלל מסקנה כי אין מקום להשית על המבקשת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. עם זאת, נקבע כי אין מקום להימנע, כהמלצת שירות המבחן, מהרשעת המבקשת בדיון. זאת שכן, לחובתה של המבקשת עבר תעבורתי הכולל שתי הרשעות בעבירות חמורות. לכן יש להוסיף, את העובדה שהעבירות מושא תיק זה, בוצעו על-ידי המבקשת כחודש בלבד, לאחר שהוטל עליה עונש של 30 חודשי פסילה מנהיגה. על יסוד שיקולים אלה, דן בית המשפט לתעבורה את המבקשת ל-5 חודשי מאסר לריצוי בפועל על דרך של עבודות שירות; הורה על הפעלה, בחופף, של 4 חודשי מאסר על תנאי, שהושתו על המבקשת בתיק קודם; האריך את עונש הפסילה המותנית שהוטל על המבקשת בתיק קודם, למשך 24 חודשים; קנס את המבקשת בסך 5,000 ₪; והשית עליה 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 36 חודשים, לבל תנהג המבקשת בפסילת רישיון או כאשר היא אינה מורשית לנהוג.

4. המשיבה ערערה על קולת עונשה של המבקשת לבית המשפט המחוזי בירושלים, וביום 28.10.2015, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור באופן חלקי. בית המשפט המחוזי קבע, "לא בלי היסוס והתלבטות", כי דבקה בהתנהגותה של המבקשת חומרה יתרה, אשר הצדיקה, בנסיבות העניין, כי יוטל עליה עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. תמיכה למסקנה זו, מצא בית המשפט המחוזי בעברה התעבורתי המכביד של המבקשת, הכולל הרשעה בעבירות של נהיגה תחת השפעת סם ונהיגה בשכרות. עוד ציין בית המשפט לתעבורה, בהקשר זה, כי בית המשפט המחוזי הפחית את עונשה של המבקשת בתיק קודם (מ-36 חודשי פסילה ל-30 חודשי פסילה בלבד). ואולם, כך הדגיש בית המשפט המחוזי, בחלוקף חודש בלבד, שבה המבקשת וביצעה את העבירות מושא תיק זה. לפיכך, ומבלי להתעלם מן העובדה שהמבקשת היא בחורה נורמטיבית, אשר העבירות בהן הורשעה אינן משקפות את ערכיה, נקבע כי המבקשת זכתה, זה מכבר, ל"הזדמנות שניה ואף שלישית", וכי בתי המשפט הלכו "כברת דרך" לקראתה. על יסוד נימוקים אלה, החליט בית המשפט המחוזי להטיל על המבקשת 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל. יתר רכיבי גזר דינו של בית המשפט לתעבורה נותרו על כנם.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי טענה המבקשת, כי בית המשפט המחוזי נפל לכלל טעות כשהטיל עליה עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. לשיטתה של המבקשת, בית המשפט לתעבורה, כערכאה המקצועית, התייחס לכלל השיקולים העומדים על הפרק, ונתן "משקל ראוי" לנסיבותיה האישיות של המבקשת, כמו גם להמלצות מקצועיות, אשר ניתנו על-ידי שירות המבחן. המבקשת טענה, בהקשר זה, כי היה על בית המשפט להתחשב באמור בתסקיר נוסף שהוגש לעיונו מאת שירות המבחן, ביום 24.9.2015, בו הובאה המלצה נוספת, לפיה אין מקום לקטוע את ההליך השיקומי בו מצויה המבקשת. על רקע זה, ובשים לב לכך שהמבקשת עתידה להינשא בקרוב, ולעובדה ש"מעצרה של אישה, קשה הוא ממעצרו של איש", טענה המבקשת כי יש מקום להקל בעונשה ולהמירו למאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל, אשר הושת על המבקשת, ולכן אדרש בהמשך.

דיון והכרעה

6. הלכה היא, כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגייה ציבורית עקרונית, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק ממשי שנגרם למבקש (רע"פ 7508/15 כץ נ' הועדה המקומית לתכנון ולבנייה 'לב השרון' (8.11.2015); רע"פ 6449/15 חלואני נ' מדינת ישראל (12.10.2015); רע"פ 4881/15 הלפרין נ' כרמי (24.9.2015)). לאחר שעיינתי בכובד ראש בבקשה שלפניי על נספחיה, נחה דעתי כי היא אינה נמנית על המקרים המצדיקים מתן רשות ערעור.

עוד יש להזכיר, כי הבקשה שלפניי נסובה על חומרת העונש אשר הושת על המבקשת על-ידי בית המשפט המחוזי. נקבע, לא אחת, בהקשר זה, כי אין ליתן רשות ערעור על חומרת העונש, אלא במקרים חריגים בהם מתעוררת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות (רע"פ 7398/15 רחמימוב נ' מדינת ישראל (6.11.2015)). במקרה דנא, לא הייתה סטייה כלשהי ממדיניות הענישה המקובלת והראויה, ובוודאי שאין מדובר ב"סטייה קיצונית" ממדיניות זו.

מטעמים אלו, כשלעצמם, אין מקום להיעתר לבקשה.

7. אציין, בבחינת למעלה מן הצורך, כי אין בידי לקבל טענותיה של המבקשת גם לגופו של עניין. מבלי להתעלם מגזר דינו של בית המשפט לתעבורה, כמו גם מתסקירי שירות המבחן בעניינה של המבקשת, אינני רואה מקום להקלה בעונשה. המבקשת ביצעה עבירות נהיגה חמורות ביותר, בדמות נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח תקף, ולכן יש להוסיף עבירה של מסירת שם כוזב, אותה ביצעה בעת שנבדקה על-ידי שוטרי התנועה. עברה התעבורתי המכביד של המבקשת עומד לה, אף הוא, לרועץ. המבקשת הורשעה בעבירות של נהיגה תחת השפעת סם ונהיגה בשכרות, והושתו עליה חודשי פסילה ממושכים. דא עקא, שהמבקשת לא השלימה את ריצוי מלוא עונשי הפסילה שהוטלו עליה, וביצעה את העבירות נושא כתב אישום דנא, בחלוף כחודש בלבד, מאת שניתן פסק הדין בערעור שהגישה לבית המשפט המחוזי (בו אף הוחלט להפחית בעונש הפסילה שהושת עליה). בכך העידה המבקשת על עצמה, כי היא אינה ראויה לכל התחשבות והזדמנות נוספת, מאת בית המשפט, אין לה למבקשת, בהקשר זה, אלא להלין על עצמה. משכך, נחה דעתי כי בית המשפט המחוזי נתן דעתו לכלל השיקולים הצריכים לעניינה של המבקשת, ואינני רואה להתערב בקביעתו.

עמוד 3

8. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקשת תתייצב לריצוי עונש המאסר בבית כלא "נווה תרצה", ביום 20.12.2015, עד השעה 09:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותה תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקשת לתאם את כניסתה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ז' בכסלו התשע"ו (19.11.2015).

ש ו פ ט
